

forstå, at Socialdemokratiets synspunkt er, at hvis der stemmes nej ved folkeafstemningen, så ødelægges man 18 års økonomisk politik.

Jeg troede egentlig, at vi var færdige med de der skræmmebilleder. Jeg troede, at efter at vismændene har slået fast, at det her ikke handler om økonomi, men handler om politik, og efter at den ene økonom efter den anden har været ude at sige, at det her ikke udløser nogen økonomisk katastrofe overhovedet, var vi færdige med den debat.

Nu vil hr. Claus Larsen-Jensen genoplive den, og jeg kan forstå, at det kun kan lade sig gøre under ét tema, nemlig ved at finde nogle af dem, som har tænkt sig at stemme nej, og som så går ind for en anden valutakurspolitik. Og så mener hr. Claus Larsen-Jensen, at befolkningen tror, at hvis det bliver et nej, så vil det blive de partier, der vil danne regering efter et nej. Vi får altså lige direkte efter et nej en regering bestående af Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Juni-Bevægelsen og Folkebevægelsen mod EU. Det er da det eneste grundlag, som jeg kan se at der er for, at hr. Claus Larsen-Jensen kan påstå, at den økonomiske politik bliver ændret radikalt. Det gør den jo ikke.

Kan vi ikke lige få Socialdemokratiet tilbage på banen igen og diskutere med udgangspunkt i realiteterne! Der er en overvældende tilslutning herinde i Folketinget, inklusive fra SF, til at fastsætte kronekurspolitikken uændret – uafhængigt af folkeafstemningen. Kan vi ikke få den erkendelse med fra Socialdemokratiets side?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne svare hr. Aage Frandsen ved at stille et modspørgsmål: Det lyder – sådan er det også i SF's kampagne – som om ØMU'en er sådan noget, som vi skal tage stilling til om vi skal deltage i, men er det ikke rigtigt, at det nationale kompromis i 1993 medførte, at SF stort set har sagt ja til, at Danmark skal opfylde kriterierne for Den Økonomiske og Monetære Union? Og derfor er spørgsmålet både til hr. Aage Frandsen og til hr. Jes Lunde: Når vi nu skal opfylde reglerne, når vi nu skal have os dækket ind af de andre, hvad er så begrundelsen for, at vi ikke også høster gevinsten ved det?

Jeg vil også svare hr. Aage Frandsen, når det gælder spørgsmålet om grænseoverskridende problemer: Hvad er det største grænseoverskri-

dende problem? Ja, ja, miljøet vil nogle sige, men det er kapitalbevægelserne. Hvad er det, vi laver? Det er, at landene i fællesskab rotter sig sammen i forhold til kapitalbevægelserne ved at få styr på de her ting. Hvad er det, regeringen gør, og som vi også står for i Socialdemokratiet? Det er at gøre en indsats på skatteområdet, erhvervsbeskatningen, med en adfærdskodeks, som vi knokler hårdt for at få igennem. Og det er grønne afgifter, og dér er der vist i øvrigt enighed mellem SF og Socialdemokratiet.

Så vil jeg sige til hr. Frank Dahlgaard om nødbremser og andet: Man kan jo vælge den strategi at hænge ude på bagperronen på den bageste togvogn og håbe på, at man kan bremse en udvikling. Det er faktisk fra vores vinkel lidt mere interessant at erobre lokomotivet og have styr på, hvor skinnerne skal lægges i den fremtidige europæiske udvikling, hvis jeg skal bruge det billede.

Så vil jeg gerne sige til hr. Jes Lunde og også lidt til hr. Frank Dahlgaard: I fredags udsendte Folkebevægelsen mod EU en pressemeddelelse og havde en omtale i det ny Notat, hvor de direkte siger, at hvis det bliver et nej, så skal der lægges op til en genforhandling om Danmarks deltagelse i aftalerne med de andre eurolande. Det er i realiteten at lægge op til en flydende valuta og den gamle devalueringspolitik.

Men jeg er da glad, hvis SF siger fra i forhold til det, og jeg sagde også lige præcis, at jeg havde noteret, at SF gør det. Det er derfor, jeg spørger: Hvorfor så ikke få fordelene?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er da interessant at høre en ordfører forsøge at svare på spørgsmål ved at spørge spørgerne om, hvad de mener, hvilket jeg formoder hr. Claus Larsen-Jensen vil få svar på, når ordførerne får ordet. Det er vel det, der er ideen med debatten.

Men jeg vil gerne spørge hr. Claus Larsen-Jensen om den socialdemokratiske vision. Vi kender jo ØMU'en og konstruktionen og betingelserne for prisstabilitet og underskud, at det er det altafgørende, det ene saliggørende, men tidligere har både LO og Socialdemokratiet – måske ikke så meget i Danmark, men andre socialdemokratiske partier i Europa – haft den idé, at man skulle have en maksimumgrænse for, hvor stor en arbejdsløshed man ville acceptere, altså lægge nogle andre betingelser ind i euroen. Og spørgsmålet er: Støtter hr. Claus